АНОТАЦІЯ

Лісова підстилка – важливий структурно-функціональний елемент лісових екосистем, динамічні процеси в якому утворюють зв'язок між фітоценозом та едафотопом. Лісова підстилка є одним з основних акумуляторів полютантів, тому зміни в ній повинні реєструватися в першу чергу. У кваліфікаційній роботі розглянуто питання механізмів системи листя–підстилка–ґрунт в різних умовах її функціонування, у межах території, що локалізована у лісовій екосистемі у межах мегаполісу та у межах нативної фонової екосистеми. Для Канівського природного заповідника максимальні обсяги характерні для осіннього (листопад) періоду (36,84 т/га), мінімальні обсяги характерні для літнього (червень) періоду (19,27 т/га). Для НПП «Голосіївський» максимальні обсяги характерні для осіннього (вересень) періоду (20,23 т/га), мінімальні обсяги характерні для зимового (лютий) періоду (5,3 т/га). Встановлено, що лісова підстилка в умовах лісових екосистем Канівського природного заповідника та НПП «Голосіївський» відіграє важливу роль у процесах перерозподілу важких металів у системі «ґрунт–рослина». Хімічні елементи активно накопичуються у даному компоненті і потім переходять у верхній ґрунтовий шар. Міграційна поведінка важких металів різна. Так Pb та Co переходять до ґрунту, де знаходяться у малодоступній форму для рослин. Тоді як Cu, Ni та особливо Cd швидко вимиваються з підстилки та стають доступними для рослин, про що свідчить їх високий вміст у зеленій фітомасі.

Кваліфікаційна робота викладена на 60 сторінках, ілюстрована 5 таблицями, 3 рисунками та 8 діаграмами. Список використаних джерел включає 80 робіт.

Ключові слова: лісова підстилка, важкі метали, лісова екосистема.